

PENITENCYJA (3) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; a prawdopodobnie pochylone (tak w -yja).

sg N penitencyjã (1). ◇ G penitencyj(e)j (1). ◇ A penitencyją (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Pokuta, zadośćuczynienie za grzechy [*poenitentia* – *żałowanie, sromanie Mącz 307d; – pokuta, żałość Calep; pokuta, cnota krześcijańska; pokuta sakrament - poenitentia Cn*] (2) : *Stymi nietrzymam/ ktorzy to słowo penitentia/ zową pokytą SeklWyzn c3v.*

*Zwrot: »penitencyją podjąć« (1): śpowiedział się z płączem/ żem ci ia *persequutus sum Eccleſiam Dei*, á przyſzedłem dobrowolnie/ y ieſtem gotow tu wſzeláką poenitencyą podiąć *ReszList 174.**

2. Prawdopodobnie: Żal, skrucha (1) : *penitentey potrzeba Condonciy Stefana Condonciy Zigmunta ActReg 33.*

Synonim: 1. pokuta.

JDok